

REGELE LEAR ÎN AUTOSTOP

„*H n'y a rien à pleurer*” S. Beckett

(_e să plîngi, cînd pe ușa din dos a istoriei iese o servitoare cu hîrdaiele pline de lacrimile atîtor decenii de rîs și le aruncă porcilor...

Cum să rîzi,

cînd în lumina de carne crudă a zorilor țîșnește, din măruntaiele dramei noastre mediocre, Regele Lear al cîmpacilor pornit de acumă spre plutonul de execuție, în autostop...

Dai să-ți scuturi mătreața cerurilor de pe umeri, dar trezești tot vechea durere ascunsă în oase..